

Οι «**Κομμένες γλώσσες**» του **Παναγιώτη Κολέλη**, μετά τις επιτυχημένες παρουσιάσεις σε Αθήνα, Δήλεσι, Θεσσαλονίκη, Λάρισα, Καρδίτσα και Πάτρα, παρουσιάζονται στην Πετρούπολη, την Κυριακή 5 Μαρτίου, στις 18:30, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Πετρούπολης. (Μπουμπουλίνας 59 & Αθανασίου Διάκου).

Η παρουσίαση τελεί υπό την αιγίδα της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πετρούπολης.

Για το βιβλίο θα μιλήσουν οι:

Γεωργία Δρακάκη, Συγγραφέας, Δημοσιογράφος

Κυριακή Μπειόγλου, Δημοσιογράφος

Νίκος Χρυσός, Συγγραφέας

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Εννιά ιστορίες κοινωνικού ρεαλισμού, που ακροβατούν ανάμεσα στην αμείλικτη πραγματικότητα και στο μεταφυσικό, στο ορατό και το αόρατο.

Ιστορίες για αυτόκλητους υπερασπιστές του νόμου και της τάξης, για στόματα που πρέπει να μείνουν οπωσδήποτε κλειστά, για κεραίες κινητής τηλεφωνίας που γεννούν ελπίδες και εφιάλτες, για σχέδια που είναι εξαρχής καταδικασμένα να αποτύχουν.

Για ανθρώπους που συντρίβονται, ενώ πασχίζουν να κάνουν μια καινούργια αρχή, ή αυτοκαταστρέφονται για να αποδείξουν ότι αξίζουν μια δεύτερη ευκαιρία. Για φαντάρους που δεν υπηρετούν την πατρίδα τους και για πατρίδες που δεν τους αξίζουν οι φαντάροι.

Για τραυματικές οικογενειακές σχέσεις, για μετανάστες που αναζητούν μερίδιο στην κανονικότητα και για μπαλκόνια που δονούνται από συνθήματα και συναισθήματα. Για τον ανίερο εναγκαλισμό του πόθου της ιδιοκτησίας και του πόθου για ένα νεαρό κορμί, έστω και νεκρό.

Για άλματα στο κενό και για φυτά που καταλαβαίνουν περισσότερα από τους ανθρώπους. Για την ευτυχία και την εκμετάλλευση, δύο έννοιες τόσο διαφορετικές, που απέχουν όμως πολύ λίγο μεταξύ τους.

«Από τις πρώτες κιόλας σελίδες θα νιώσετε πώς είναι να σπαρταράει ένας ολόκληρος κόσμος, ένας κόσμος που έχει πάρει φωτιά», σημειώνει η δημοσιογράφος και συγγραφέας **Σεμίνα Διγενή** στον Πρόλογο. «Όσο κι αν οι καταστάσεις που περιγράφονται σε αυτές τις ιστορίες μοιάζουν σουρεαλιστικές, ο σουρεαλισμός τους δεν απέχει πολύ από τη σκληρή καθημερινότητα που έχει σιγά σιγά διαμορφωθεί – και όχι μόνο στον τόπο μας», σημειώνει η **Έρη Ρίτσου** στο Επίμετρο.

ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΙΣ «ΚΟΜΜΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ»

«Ρεαλισμός που φτάνει στα όρια μιας συγκλονιστικής ωμότητας, προβληματισμός για την πραγματικότητα και τον τρόπο που έχει αναπροσαρμοστεί και ανάδειξη της ανθρωπιάς μέσα από την απόλυτη συντριβή της είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά των ιστοριών αυτών που συνθέτουν ένα αφηγηματικό σύνολο άκρως εντυπωσιακό που χαράζεται στη μνήμη του αναγνώστη».

Τέσση Μπάιλα, literature.gr

«Αν ρόλος της λογοτεχνίας είναι να αλληλοεπιδρά με την κοινωνία αναδεικνύοντας τις βαθιές αντιθέσεις της, αλλά και να βγάζει στην επιφάνεια απόκρυφες πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης, τότε οι «Κομμένες

γλώσσες» είναι μια σημαντική συμβολή στην κατεύθυνση αυτή».

Βασίλης Τσιράκης, Documento

«Όταν ξεκίνησε η ανάγνωση οι “Κομμένες γλώσσες” αποδείχτηκαν πολύ εύγλωττες. Αν και ο θάνατος караδοκούσε σε κάθε ιστορία, ωστόσο δεν μπορούσα παρά να εκλάβω το γεγονός της τελικής νίκης του, ως απόλυτη δίψα για ζωή, μια άλλη ουτοπική, σχεδόν υπερβατική ζωή, που ο συγγραφέας του προσπαθούσε να εκφράσει με κάθε τρόπο».

Δέσποινα Σαββοπούλου, Ελεύθερος Τύπος

«Ο Παναγιώτης Κολέλης επιλέγει τον ρόλο του συστηματικού παρατηρητή, αυτού που βλέπει, ακούει, σημειώνει και ανακατασκευάζει, μεταγράφει, δεν καταγράφει. Και αυτό νομίζω ότι είναι μια καλή αφετηρία για το μελλοντικό πεζογραφικό του έργο. Εδώ ο συγγραφέας αναπλάθει την πραγματικότητα υπερβάλλοντας, καθώς εκεί που η κοινή λογική σηκώνει τα χέρια ψηλά, το παράλογο απομένει ως η μοναδική πειστική ερμηνεία».

Μαριάννα Τζιαντζή, Η εποχή

«Οι “Κομμένες γλώσσες” είναι ένα βιβλίο που το κουβαλά κανείς μέσα του για καιρό, που μας καλεί να δούμε την πραγματικότητα γύρω μας χωρίς φίλτρα ωραιοποίησης και που μας υπενθυμίζει ότι όσο προτιμούμε “να κόβουμε τις γλώσσες μας”, αντί να τις χρησιμοποιούμε για να αρθρώνουμε λόγο εποικοδομητικό και δημιουργικό, η κατάληξή μας θα είναι το θανατηφόρο κενό».

Φωτεινή Τέντη, diastixo.gr

«Υπάρχουν πολλών ειδών βιβλία. Βιβλία που τα αγοράζεις για να υπάρχουν στη βιβλιοθήκη σου, λέγοντας «το έχω και εγώ αυτό», βιβλία που τα αγοράζεις για να τα διαβάσεις γιατί έχεις ακούσει τόσα πολλά, αλλά τελικά μετά τις πρώτες 20 σελίδες τα αφήνεις με το σελιδοδείκτη στη σελίδα 20, και βιβλία που τα αγοράζεις γιατί έχεις την περιέργεια να τα διαβάσεις, τα ξεκινάς και μέσα σε δυο μέρες το πολύ τα έχεις τελειώσει, διερωτώμενος αν ο συγγραφέας έχει γράψει κι άλλα βιβλία ή πότε πρόκειται να εκδοθεί το επόμενο βιβλίο του. Σε αυτή την τελευταία κατηγορία ανήκουν οι “Κομμένες γλώσσες” του Παναγιώτη Κολέλη».

Γιάννης Αγγέλου, Efsyn.gr

«Οι πρωταγωνιστές της κάθε ιστορίας διαγράφονται με πένα ψυχολόγου-ανατόμου της ανθρωπίνης ύπαρξης, φαινομενικά άνθρωποι της διπλανής πόρτας, που κρέμονται από μια λεπτή κλωστή. Ανάμεσα στο ρεαλισμό και το φαντασιακό, το εδώ και το αλλού, οι ήρωες των διηγημάτων αναδεικνύουν την παράλογη πλευρά της καθημερινότητας και αφήνουν τον αναγνώστη με το στόμα ανοιχτό σε κάθε “τέλος”. Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα συλλογή διηγημάτων της σύγχρονης ελληνικής πεζογραφίας».

Έφη Χρυσού, Debop.gr

«Το βιβλίο του Παναγιώτη Κολέλη είναι ένα τολμηρό βιβλίο. Δεν κρύβει τις ασχήμιες της πραγματικότητας κάτω από το χαλί. Ο συγγραφέας, ένας ετεροδιηγητικός αφηγητής με εσωτερική εστίαση και ευθύγραμμη κατά κύριο λόγο αφήγηση, ξεδιπλώνει εννιά ιστορίες καθημερινής τρέλας. Φωτογραφίζει καρέ-καρέ περιστατικά και μας τα παραθέτει σχεδόν ανεπεξέργαστα. Ανατέμνει την πραγματικότητα και μας κάνει μετόχους πτυχών της, καθόλου όμορφων και ρομαντικών. Ο ρομαντισμός, η ανθρωπιά και η δοτικότητα, που τείνουν να εξοβελιστούν από τη ζωή μας, δεν βρίσκουν τόπο στις διηγήσεις του συγγραφέα. Ωμή αναπαράσταση μιας ωμής πραγματικότητας».

Λίτσα Παπανικολάου, Propaganda.gr

«Είναι σίγουρα από τα βιβλία που διαβάζει κανείς και δεν τα αφήνει εύκολα πίσω του, όπως διαβάζοντας τολμώντας να πω, Πιραντέλο ή Χάρολντ Πίντερ. Ανήκοντας στη νέα γενιά λογοτεχνών ο Π. Κολέλης χαράσσει ένα δικό του δρόμο στο χώρο της γραφής που φαίνεται ότι θα είναι δυναμικός και αξιοπρόσεκτος».

Χρύσα Μαστοροδήμου, Bookia.gr

«Ο Παναγιώτης Κολέλης κερδίζει το στοίχημα ακριβώς επειδή υιοθετεί τον κοινωνικό υπαρξισμό για να αποφύγει το μελό, όσο ακραία συναισθηματικά κι αν είναι φορτισμένες οι ιστορίες του βιβλίου του. Και οι εννέα ιστορίες που απαρτίζουν τις “Κομμένες γλώσσες” υπηρετούν επαξίως το ελληνικό διήγημα».
Σωτήρης Παστάκας, Elculture.gr

«Η πραγματικότητα εισέρχεται στο μυαλό του συγγραφέα. Διατηρείται στη μνήμη του και εξάγεται με μια φανταστική, σουρεαλιστική γραφή σε πολιτική λογοτεχνία. Γρήγορα περάσματα με αργή περιγραφή και μετά απότομο fast forward σε μια παράγραφο. Διάρκειες, παγώματα, χρονικά άλματα, μια τεχνική του συγγραφέα, ιδιόλεκτος που του δίνει ταυτότητα και αναγνωρισιμότητα γραφής».
Δημήτρης Ντανόπουλος, Efsyn.gr

«Η αυτοκτονία ή οι σκοτωμοί αποτελούν ίσως στοιχεία υπερβολής του βιβλίου, αλλά στο πεδίο της λογοτεχνίας το στοιχείο της υπερβολής χρησιμοποιείται από τον συγγραφέα για να δείξει με μια συμπυκνωμένη σκηνή το παράλογο των σκέψεων, αλλά και των πράξεων ενός κομματιού της κοινωνίας, που ίσως να μην είναι σε αυτή την ιστορική περίοδο που διανύουμε και τόσο μικρό».
Παναγιώτης Μηλιώτης, Oanagnostis.gr

«Κάθε ιστορία θα μείνει βαθιά χαραγμένη στο μυαλό του αναγνώστη, γιατί απεικονίζει την ωμότητα και την παραφροσύνη του κόσμου μας, την αδιέξοδο ατραπό της απογοήτευσης και της έλλειψης αλληλεγγύης».
Ιωσήφ Μανίκης, Fractal

«Υπάρχουν ασπρόμαυρα ουράνια τόξα; Και οι γαρδένιες δεν εξακολουθούν να μυρίζουν ακόμη και μαραμμένες; Άντεξα να γράψω μόνο για δύο από τις εννιά ιστορίες. Το βιβλίο όμως το διάβασα ολόκληρο. Όσοι αντέχετε διαβάστε και τις υπόλοιπες εφτά. Αξίζει...»
Νατάσα Παπουτσή, Larissapress.gr

«Το στοιχείο του παράλογου, που φτάνει μέχρι και το μεταφυσικό, είναι το κοινό νήμα που συνδέει τις εννέα ιστορίες, που δεν επικεντρώνονται γενικά και αόριστα στη σκληρότητα του συστήματος αλλά στη σκληρότητα που είναι ικανοί να δείχνουν οι άνθρωποι ο ένας απέναντι στον άλλον».
Εφημ. ΠΡΙΝ

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα

Ο Παναγιώτης Κολέλης γεννήθηκε τον Ιούνιο του 1990 στην Αθήνα. Σπούδασε Λογιστική και Χρηματοοικονομικά στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, από όπου απέκτησε το μεταπτυχιακό του στη Δημόσια Πολιτική και Διοίκηση· ωστόσο, δραστηριοποιείται επαγγελματικά στο χώρο της επικοινωνίας και των δημοσίων σχέσεων. Έχει παρακολουθήσει μαθήματα στο Εργαστήριο Επαγγελματικής Δημοσιογραφίας και αρθρογραφεί σταθερά σχετικά με το βιβλίο, το θέατρο και την πολιτική. Οι Κομμένες γλώσσες είναι το τρίτο του βιβλίο, μετά το Επτά χρόνια στο αμόνι (Εκδόσεις Εντύποις, 2018) και την Εξαπάτηση της Δημοκρατίας (Πρότυπες Εκδόσεις Πηγή, 2017). Αγαπάει τη θάλασσα.